

Uyandım

– Dogan Özcan · 13 Eylül 2011

Güneş doğarken,
Uyandım.
Herkesi ısıtırken,
Beni her yeni gün soğuktan titreten...
Bedenimse sensizliğin yoksulluğunda...
Ve ışıklı panoları hayatın,
Şehirde bir bir sönerken,
Yeni bir ışık yanardı beynimde ya,
Yanmadı işte bu sabah.
Sensizlikle tırpanlandı geceden kalan umutlar.
Ve balyozlarını vurdu hasretin.
Sevgimin zihnine...
Her darbesinde binlerce hücreyi öldüren...
Her hücrenin ölümü beynimde,
Seni unutturacak sanırken ben,
Bir hastalık oldun.
Daha da acı hatırlatan...
Çaresi derinliğinde kayıp bir sevda uçurumunda.